सनियहगुहो श्वेति तत्र रद्विदेति सनः किलं यहिज्येति संप्रसा रणं ठलकलषलानि॥ १३॥

भ॰ तामित्यादि। तेर एं श्रिला परिघमवधूय परिश्वास्य वानर सान् राचमान् जघान की दृशान् चितौ चेतव्यान् पुञ्चीकर्ता व्यान् युतान् एकी भूतान् विजिघृषून् विग्रहं कर्त्तृमिच्छून् समाग तान् मिलितान् चिञ्चलव्यः नेमेकाजादित्यादिना इमनिषेधः दृ दुश्रिञूर्णे। रिति श्रियुभ्यं। नेम् नेमृगुह्यहदति ग्रहेः सनि नेम् गमेरोदिलान्नेम्॥ १३॥

संजुघुचवत्रायूंषि ततः प्रतिरुद्धषवः। रावणा निक्रमाजग्रमुईतग्रेषा निग्राचराः॥१४॥

जिल्मा संज्ञित्यादि। ततजन्तरकालं ये इत्रेषानिशाचराः ते संजु घुचवत्रायं ष जीवितानि गो हित्मिक् वः गुरेः पूर्ववत्रितिषेधः रावणान्तिकमाजग्गुः त्रागताः प्रतिरुक्षवः वद्यमाणमर्थे कथ थितुमिक् वः त्रचापि पूर्व्वत्रितिषेधः तत्र चकारेणागन्तानां सनि समुचितलात्॥ १४॥

समित्यादि। तताऽनन्तरं इतभेषानिभाचरारावणस्य समीपमासेदुः समाजग्मः कीद्दभाः त्रायृंषि जीवितानि गोपायि तुमिच्छवः गुह्रञसंदृती सन् नेमृगुइग्रइदित नेम् प्रतिरूह्णवः वद्यमाणं कथितिमच्छवः रूलध्वनै। पूर्व्यवन्नेम्॥१४॥

एकेन वहवः ग्रहाः साविष्काराः प्रमत्तवत्। वैमु ख्यक्कमेत्युचे रू चुई शमुखान्तिके॥ १५॥